

ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

«Οὐκ ὠφελήσει ὑμῖν ὁ πᾶς χρόνος τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐν τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ τελειωθῆτεν».

(Διδαχὴ τῶν 12 Ἀποστόλων, Κεφ. 16),

Σί ἀκριβῶς ἐτοιμάζει τὸ κράτος, γιὰ τίς καινούργιες ταυτότητες πού νομοθετήθηκαν, δὲν τὸ ξέρουμε μὲ βεβαιότητα. Ὅλα γίνονται στὸ σκοτάδι. Ξέρουμε ὅτι ὁ κάθε πολίτης θὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἓναν κωδικὸ ἀριθμὸ, μοναδικὸ γιὰ τὸν καθένα, ὄχι αὐξοῦντα ἀριθμὸ ὅπως στὶς παλιές ταυτότητες, ἀλλὰ ἀριθμὸ πού θὰ ἐμφράζει, μὲ ἀριθμητικὰ σύμβολα, ἀμετάβλητα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀτόμου του. Οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστές. Γιὰ νὰ εἶναι δυνατὸ κάτι τέτοιο πρέπει ὁ ἀριθμὸς τοῦ πολίτου νὰ παριστάνεται στὶς ταυτότητες μὲ γραμμικὸ σύστημα. Τὸ γραμμικὸ ὁμοῦς σύστημα πού λέγεται ὅτι θὰ χρησιμευοῦνται, ὁ παγκόσμιος κώδικας UPC, πού βλέπουμε ἤδη σὲ πολλὰ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου, ἐμπεριέχει κάτι πού συγκλονίζει τὴν συνείδηση κάθε χριστιανοῦ, δηλαδὴ τὸν ἀριθμὸ 666 πού ἀναφέρει ἡ Ἀποκάλυψη (ιγ' 17-18). Θὰ ἔχουν πραγματικὰ οἱ καινούργιες ταυτότητες τὸν ἀτομικὸ ἀριθμὸ μας σὲ γραμμικὸ κώδικα UPC; Θὰ εἶναι ὑποχρεωτικές, ἢ μήπως ἀναβληθεῖ γιὰ κάποιο λόγο τὸ σχέδιο; Θὰ δοῦμε πῦντομα. Πρὸς τὸ παρὸν πάντως «ἀποκαλύπτονται ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί» (Λουκ. β' 35). Καὶ μόνον ἡ φήμη τοῦ πράγματος ὑπῆρξε κρίση καὶ χριτήριον, ὑπῆρξε φωτιὰ πού ἔκαψε πολλὰ ἄχυρα. Εἶπαν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα εἶναι φαντασιόπληκτοι, ὅτι δὲν συμβαίνει στὴν πραγματικότητα τίποτε, ὅτι εἶναι γελοῖος ὁ φόβος, ὅτι κανένα 666 δὲν ὑπάρχει στὸν γραμμικὸ κώδικα. Ἐφθασαν μέχρι νὰ γλευάσουν τὸν πόνο καὶ τὴν ἀγωνία τῶν πιστῶν γιὰ τίς ἐπερχόμενες ἐσχατολογικὲς δοκιμασίες. Καὶ δὲν ἦσαν ἄδικοι αὐτοί, πού ἔγραψαν καὶ φέρονταν ἔτσι, ἀλλὰ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ὁ καθένας ἀκολουθεῖ τὴν κλίση τῆς καρδιάς του καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀποκαλύπτεται. Ὅμως ὅσοι ἀγαποῦν τὸν Χριστό, περιστότερο ἀπὸ τὰ καλὰ πού ἔχουν σὲ τοῦτον τὸν κόσμον, καὶ δὲν θέλουν νὰ τὸν ἀρνηθοῦν, ἄς νήφουν. Ἄν οἱ καινούργιες ταυτότητες ἔχουν πραγματικὰ τὸν γραμμικὸ κώδικα UPC τότε θὰ ἔχουν ἐνσωματωμένο στὸν ἀτομικὸ ἀριθμὸ μας, μὲ τὸν τρόπο πού θὰ περιγράψουμε πιὸ κάτω, «τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος» τοῦ Ἀντιχρίστου (Ἄπ. ιγ' 17). Ὁ κωδικὸς ἀριθμὸς πού θὰ χαρακτηρίζει κάθε Ἑλληνα πολίτη, πού θὰ εἶναι μοναδικὸς καὶ ἀνεπανάληπτος γιὰ τὸν καθένα καὶ θὰ τὸν ἐκπροσωπεῖ δημόσια, θὰ ἀποτελεῖ ἐνιαῖο σύμπλεγμα μὲ «τὸν ἀριθμὸν τοῦ Θεοῦ» (Ἄπ. ιγ' 18). Ἄς ἀναλογισθεῖ ὁ καθένας ἂν ἡ χριστιανικὴ συνείδηση μπορεῖ ποτὲ νὰ δεχθεῖ μιὰ τέτοια μοιχεία, καὶ μάλιστα δημόσια. Ἄλλὰ καὶ ἂν οἱ ταυτότητες αὐτές δὲν ἔχουν αὐτὸ πού φο-

βόμασσε, τὸ παγκόσμιο οικονομικοπολιτικὸ σύστημα πὸν βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸν γραμμικὸ κώδικα καὶ ὅλα τὰ συναρῆ ἀντίχριστα συστήματα δὲν θὰ ἀργήσῃ, μὲ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖ σύντομα καὶ νὰ ἀσκήσῃ ὑποὺλα ἐπάνω μας τὴν παγκόσμια ὀλοκληρωτικὴ κηδεμονία του.

Ο ΓΡΑΜΜΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ UPC

Ὁ γραμμικὸς κώδικας (BAR CODE) εἶναι διεθνὲς σύστημα γιὰ τὴν γρήγορη καὶ ἀσφαλῆ ἀναγνώριση ἀντικειμένων καὶ τὴν συλλογὴ πληροφοριῶν γι' αὐτά. Κάθε ἀριθμὸς τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος ἔχει κωδικοποιεῖ ἔτσι ὥστε νὰ ἔχει τὴν μορφή μιᾶς, χαρακτηριστικῆς γιὰ τὸν κάθε ἀριθμὸ, ἀλληλουχίας ἀπὸ 0 καὶ 1. Τὸ μηδὲν παριστάνεται μὲ ἓνα στενὸ ἄσπρο διάστημα, ἐνῶ τὸ ἓνα μὲ στενὸ μαῦρο διάστημα. Γι' αὐτὸ ὁ γραμμικὸς κώδικας ἀποτελεῖται ἀπὸ διαδοχικὰ ἄσπρες καὶ μαῦρες γραμμές. Ὅταν μιὰ στενὴ φωτεινὴ δέση μὲ διαδοχικὰ πάνω σὲ μιὰ μαῦρη καὶ μιὰ ἄσπρη ἐπιφάνεια, αὐτὲς ἀντανακλοῦν διαφορετικὰ τὸ φῶς πρὸς τὰ πίσω. Ἐνας ἀνιχνευτὴς δέχεται τὴν ἀντανάκλαση αὐτὴ καὶ μετατρέπει τὰ φωτεινὰ σὲ ἠλεκτρικὰ σήματα.

Ἡ πληροφορία, σὲ ψηφιακὴ μορφή, διαβάζεται ἀπὸ ἓνα ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστὴ, πὸν εἶναι ἔτσι προγραμματισμένος ὥστε νὰ τὴν ἀποκρυπτογραφεῖ. Ἔτσι τὸ ἀντικείμενο ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸν κωδικὸ του ἀριθμὸ καὶ ὁ ὑπολογιστὴς δίνει τίς πληροφορίες πὸν ἔχει γι' αὐτό.

Οἱ δέκα ἀριθμοὶ τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος ἔχουν μεταγραφεῖ τὲ δυαδική μορφή ὅπως δείχνει ὁ πίνακας πὸν ἀκολουθεῖ:

Δεκαδικὸς ἀριθμὸς	Ἀριστεροί (μονοί) χαρακτῆρες		Δεξιοί (ζυγοί) χαρακτῆρες
0	0 0 0 1 1 0 1		1 1 1 0 0 1 0
1	0 0 1 1 0 0 1		1 1 0 0 1 1 0
2	0 0 1 0 0 1 1		1 1 0 1 1 0 0
3	0 1 1 1 1 0 1		1 0 0 0 0 1 0
4	0 1 0 0 0 1 1		1 0 1 1 1 0 0
5	0 1 1 0 0 0 1		1 0 0 1 1 1 0
6	0 1 0 1 1 1 1		1 0 1 0 0 0 0
7	0 1 1 1 0 1 1		1 0 0 0 1 0 0
8	0 1 1 0 1 1 1		1 0 0 1 0 0 0
9	0 0 0 1 0 1 1		1 1 1 0 1 0 0

Παρατηρούμε ότι ο κάθε αριθμός στον κώδικα αυτόν αποτελείται από τέσσερες εναλλαγές άσπρου—μαύρου, μέσα στις όποιες ολοκληρώνεται το μήνυμα που μεταφέρει. Αυτό είναι το πρώτο και βασικό χαρακτηριστικό της κωδικοποίησης.

Παρατηρούμε επίσης ότι οι αριθμοί της αριστεράς στήλης είναι αντίστροφοι των αριθμών της δεξιάς στήλης. Δηλαδή εκεί που στην αριστερά στήλη υπάρχει 1 στη δεξιά στήλη υπάρχει 0 και όπου στην αριστερά στήλη υπάρχει 0 στην δεξιά υπάρχει 1. Αυτό είναι ο πρώτος τρόπος αντιστροφής. Δηλαδή ότοι αριθμοί γράφονται στο αριστερό μισό του συστήματος είναι κωδικοποιημένοι όπως στην αριστερά στήλη και είναι μονοί, αρχίζουν δηλαδή πάντοτε από 0 και τελειώνουν σε 1. Όσοι αριθμοί γράφονται στο δεξιό μισό του συστήματος γράφονται όπως στη δεξιά στήλη, και είναι ζυγοί, αρχίζουν δηλαδή από 1 και τελειώνουν σε 0. Υπάρχει όμως και άλλος τρόπος αντιστροφής. Σ' αυτόν δέν αντικαθίσταται το 0 με το 1 και το 1 με το 0 αλλά αντιστρέφεται ολόκληρος ο αριθμός, ή αρχή του γίνεται τέλος και το τέλος αρχή, όπως ή αντανάκλαση στον καθρέφτη.

Στο πρώτο από τα παραπάνω παραδείγματα γραμμικού κώδικα UPC βλέπουμε το 6 όπως γράφεται δεξιά, δηλαδή 1010000. Στο δεύτερο βλέπουμε το 6 όπως γράφεται αριστερά με το πρώτο τρόπο αντιστροφής, δηλαδή 0101111. Στο τρίτο βλέπουμε το 6 όπως γράφεται αριστερά με τον δεύτερο τρόπο αντιστροφής, δηλαδή 0000101.

Όπως όμως και αν γράφεται ένας αριθμός, ή κωδικοποίηση έγινε κατά τέτοιο τρόπο ώστε αν αρχίζει από 0 να τελειώνει σε 1 και, αν αρχίζει από 1 να τελειώνει σε 0. Η αντιστροφή λοιπόν είναι το δεύτερο χαρακτηριστικό της κωδικοποίησης.

Εκτός όμως από τους αριθμούς αυτούς που περιγράψαμε, και οι όποιοι γράφονται με 7 ψηφία ή διαστήματα και είναι μεταβλητοί, αλλάζουν δηλαδή από αντικείμενο σε αντικείμενο, υπάρχουν και τρεις αριθμοί σταθεροί και αμετάβλητοι, που τους βλέπουμε σε όλα τα γραμμωτά παραλληλόγραμμα στην ίδια πάντοτε θέση, στο άκρο αριστερό, στο κέντρο και στο άκρο δεξιό. Οι αριθμοί αυτοί, αν γραφούν σε δυαδική μορφή, φαίνεται να γράφονται 101, 01010, 101. Αυτό γίνεται γιατί ή πρώτη, λευκή γραμμή αριστερά και ή τελευταία δεξιά συγγέρονται στο μάτι μας με το λευκό πε-

ριθμίου. Πρόκειται στην πραγματικότητα, για την αλληλουχία των ψηφίων 0101 άριστερά και 1010 δεξιά, δηλαδή την αντίστροφη γραφή του ίδιου αριθμού. Ο μεσαίος αριθμός, που φαίνεται να γράφεται 01010, είναι συγχώνευση της άριστεράς και δεξιάς γραφής του ίδιου πάντοτε αριθμού, επειδή βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο και δεν θα μπορούσε να εκφρα-

στεί μόνον με την άριστερά ή μόνον με την δεξιά γραφή του αριθμού. Μέσα στο τετραγωνάκι φαίνεται πώς γίνεται η συγχώνευση αυτή των δύο αντίστροφων μορφών του αριθμού αυτού.

0101
1010
01010

Ποιός όμως είναι αυτός ο αριθμός που γράφεται άριστερά μὲν 0101 και δεξιά 1010; Άς θυμηθούμε τὰ χαρακτηριστικά της κωδικοποίησης. Παρατηρούμε ότι στον τετραψήφιο αυτόν αριθμό πραγματοποιείται τὸ πρῶτο και βασικό χαρακτηριστικό, δηλαδή έχει τέσσερις ἐναλλαγές μαύρου—άσπρου, γράφεται δηλαδή γραμμικά:

[MH] ἄρ. και [HM] δεξιά. Είναι

δηλαδή αριθμός με ολοκληρωμένο μήνυμα. Παρατηρούμε ακόμη ότι έχει και τὸ δεύτερο χαρακτηριστικό: τὴν ἀντιστροφή, ἀντιστρέφεται δὲ και με τὸς δύο τρόπους: α. — τῆς ἀντικατάσταση τοῦ 0 με τὸ 1 και β. — τοῦ καθρεφτισματος, ἀρχίζει δὲ ἀπὸ διαφορετικό και τελειώνει σὲ διαφορετικό αριθμὸ κάθε φορά.

Άς δούμε τώρα στον πίνακα τῆς σελίδος β' ἂν ὑπάρχει κανένας αριθμός που νὰ ολοκληρώνεται σὲ τέσσερα μόνο διαστήματα. "Όλοι οἱ αριθμοὶ στα τέσσερα πρῶτα διαστήματα (διαβάζουμε πάντοτε ἀπὸ τὰ ἄριστερά πρὸς τὰ δεξιά) ἔχουν ἀπὸ δύο ὡς, τὸ πολύ, τρεῖς ἐναλλαγές μαύρου—άσπρου. "Όλοι ἐκτὸς ἀπὸ ἕναν! Αὐτὸς είναι ὁ αριθμὸς 6, ὁ μόνος που συμπληρώνει τέσσερες ἐναλλαγές μαύρου—άσπρου στα τέσσερα πρῶτα διαστήματα, εἴτε τὴν ἄριστερή μορφή του παρατηρήσει κανεὶς εἴτε τὴν δεξιά, τὴν ἄριστερά μὲν 0101111, τὴν δεξιά δὲ 1010000. Τὰ τρία τελευταία στοιχεία ἢ διαστήματα τοῦ αριθμοῦ δὲν δημιουργοῦν ἄλλη ἐναλλαγή ἀλλὰ συνεχίζουν τὴν τελευταία. Μετά σ' αὐτὰ τὰ τέσσερα πρῶτα ψηφία ὑπάρχει ὅλο τὸ μήνυμα τοῦ αριθμοῦ 6, ὥστε νὰ μὴ μπορεί νὰ γίνει σύγχυση με κανέναν ἄλλον αριθμὸ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει, για παράδειγμα, και με τὴν ἐλληνική σημαία. Ἄν τὴν κόψουμε στὴ μέση τὸ ἄριστερὸ μισὸ διατηρεῖ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά που κάνουν νὰ διακρίνεται ἀλάνθαστα ἢ ἐλληνική σημαία ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες, δηλαδή τὸν σταυρὸ και τὶς ἐννέα λουρίδες. Τὸ ὑπόλοιπο ἀπὸ τὶς ἐννέα λουρίδες που κόψαμε δὲν προσθέτουν στὴ σημαία τίποτε τὸ οὐσιῶδες. "Όλοι οἱ ἄλλοι αριθμοὶ χρειάζονται περισσότερα ἀπὸ τέσσερα διαστήματα για νὰ συμπληρώσουν τὶς τέσσερις ἐναλλαγές τους και για νὰ ολοκληρώσουν τὸ μήνυμά τους ὥστε νὰ ὀρισθοῦν με μοναδικὸ τρόπο.

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι ἡ αλληλουχία των ψηφίων 0101 και 1010 που χαρακτηρίζει τὴν ἀρχή, τὴ μέση και τὸ τέλος τοῦ BAR CODE είναι

ἔτσι ἐπιλεγμένη ὥστε νὰ μεταφέρει ὄλο τὸ μήνυμα τοῦ ἀριθμοῦ 6, ἀφοῦ τὰ ψηφία αὐτὰ ἀρκοῦν γιὰ νὰ περιγράψουν καὶ νὰ σημεῖν τὸν ἀριθμὸ 6 μὲ μοναδικὸ τρόπο.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ἐπάρχουν ἐπομένως στὸν γραμμικὸ κώδικα δύο τύποι ἀριθμῶν: οἱ μεταβλητοὶ καὶ οἱ σταθεροί. Οἱ μεταβλητοί, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸ κάθε ἀντικείμενο, ἐκτείνονται σὲ τέσσερα μόνο διαστήματα καὶ εἶναι δέκα ἢ περισσότεροι. Οἱ σταθεροὶ εἶναι τρεῖς, ἐκτείνονται σὲ τέσσερα μόνο διαστήματα καὶ εἶναι τριπλῆ ἐπανάληψη ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ἀριθμοῦ 6. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ σταθεροὶ 6 παρόντες σὲ κάθε γραμμικὸ κώδικα, δεσπόζουν στὸ γραμμικὸ παραλληλόγραμμο, συνέχουν τὸν μεταβλητὸ ἀριθμὸ χωρὶς νὰ συγχέονται μ' αὐτὸν καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀλλοιώνουν, σχηματίζοντας μ' αὐτὸν ἓνα σύμπλεγμα ἀμοιβαίου ἐναγκαλισμοῦ. Εἶναι ἡ ἐνιαία σφραγίδα τοῦ Παγκόσμιου Οἰκονομικοπολιτικοῦ συστήματος ποὺ αὐτῇ τῇ στιγμή, ἀπλώνει τὴν κυριαρχία του παντοῦ. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί, ποὺ φαίνονται νὰ προέχουν πρὸς τὰ κάτω σὰν τρεῖς διπλῆς λεπτῆς γραμμῆς, λέγονται στὰ Ἑλληνικὰ «QUARD BARS», ποὺ σημαίνει φρουροὶ ἢ φύλακες. Εἶναι οἱ μέλλοντες δεσμοφύλακες τῆς ἀνθρωπότητας, τὰ σίδηρα τῆς φυλακῆς τῆς, τὸ προσφητευμένο Χ Ξ ΣΤ' τῆς Ἀποκαλύψεως, χωρὶς τὸ ὅποιο κανεὶς δὲν θὰ μπορεῖ νὰ πουλήσῃ καὶ νὰ ἀγοράσῃ, νὰ ἔχει ὅποιε σδήπασε συναλλαγῆς καὶ νὰ ἀνήκει στὴν ὀργανωμένη ἀνθρώπινη κοινωνία. Εἶναι τὰ τρία νύχια τοῦ Ἀντιχρίστου, χωμένα βαθιὰ στὶς σάρκες ἑνὸς κόσμου ποὺ δὲν θέλησε νὰ δεχθεῖ τὸν Χριστό, ἐνῶ ἀγκαλιάζει πρόθυμα τὸ ὄργανο τοῦ διαβόλου, γιὰ νὰ γίνῃ θύμα του.

(Ἀπὸ τὸ περ. «Οἱ Ρίζες» τοῦ Ἄλ. Καλόμοιρου, τευχ. 18)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἀναγνώστας τοῦ Περιοδικοῦ μας ὅτι ἀπὸ τὸν μῆνα Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ περιοδικὸν μας ἄρχισε νὰ ἐκδίδεται ἀνὰ δίμηνον καὶ θὰ συνεχίσῃ νὰ κυκλοφορῇ τοιοῦτοτρόπως. Τὸ παρὸν τεῦχος εἶναι τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου.